

ת"פ 14044/03/20 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז נגד עבד אל פאתח קטאווי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 14044-03-20 מדינת ישראל נ' קטאווי (עציר)

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד שחר לדובסקי

נגד

עבד אל פאתח קטאווי הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אילן חכם

גזר דין

כתב האישום והודאת הנאשם

1. הנאשם, יליד 1984, הורשע על פי הודאתו, ללא הסדר טיעון, בעבירה של **החזקת נשק ותחמושת** שלא כדין, בניגוד לסעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 3.2.20 החזיק הנאשם תת מקלע מאולתר "קרלו", עטוף בקפוצ'ון ומוסלק בין גלגליה האחוריים של משאית שעמדה בסמוך לביתו שבזמר. בנוסף, החזיק במחסנית תואמת לנשק ובה 11 כדורי 9 מ"מ עטופה בחולצה ומוסלקת בחלקה התחתון של המשאית.

טיעוני ב"כ הצדדים

2. ב"כ המאשימה עמד על הערכים החברתיים המוגנים בעבירה. הוא טען שהחזקת נשק חם יוצרת סיכון לכך שייעשה שימוש בנשק למטרות פסולות, לרבות פגיעה בגוף, ופוטנציאל הנזק במקרה זה גדול ביותר לאור סוג הנשק והעובדה שהיה זמין ומוכן לירי (תע/3). ב"כ מאשימה עתר לקביעת **מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר**. הוא הפנה לפסיקה ממנה עולה כי בתי המשפט קראו להחמיר בענישה של מחזיקי הנשק נוכח העובדה שמדובר ב"מכת מדינה" של ממש, וכשמדובר ביישובי השרון מדובר ב"מכת איזור". התובע ביקש למקם את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של המתחם. הוא הפנה לעברו הפלילי של הנאשם (תע/1) הכולל הרשעה קודמת בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (סחר בנשק) ונשיאת נשק והובלתו, גזר דין מיום 30.3.17, במסגרתו הוטלו עליו 36 חודשי

מאסר, לצד 8 חודשי מאסר על תנאי שהם בני הפעלה בתיקנו (תע/2), כאשר נסיבה לחומרה היא שהנאשם ביצע את העבירה בתיקנו שעה ותלוי עומד מעל ראשו עונש מאסר על תנאי בגין ביצוע עבירות נשק קודמות. כמו כן, טען התובע שהנאשם מרצה כעת עונש מאסר בן 15 חודשים בגין ביצוע עבירות סמים. לאור האמור לעיל, ונוכח הוראות החוק הרלוונטיות בחוק העונשין, ביקש התובע להפעיל את עונש המאסר על תנאי ולהורות שזה ירוצה במצטבר לעונש המאסר שיוטל על הנאשם בתיק זה. כמו כן, ביקש התובע שבית המשפט יקבע שעל הנאשם לרצות את שני עונשי המאסר - זה שייגזר עליו בתיק זה וזה שהוא מרצה כיום בגין עבירות הסמים - במצטבר.

התובע ציין שהנאשם היה עצור בגין תיקנו מיום 3.2.20 עד ליום 6.2.20; ומיום 28.2.20 ועד ליום 21.7.20, אז נגזרו עליו 15 חודשי מאסר בגין תיק הסמים.

ב"כ המאשימה הגיש פסיקה.

3. ב"כ הנאשם טען שמדובר בנאשם כבן 36, נשוי ואב ל-5 ילדים קטינים, בתו התינוקת נולדה עת שהה במאסר ועל כן לא ראה אותה. הנאשם ביקש לצרף תיק זה לתיק הסמים שהתנהל נגדו בבית המשפט המחוזי, אך בשל עמדת המאשימה לענישה מחמירה הדבר לא הסתייע. נטען שבתיק הסמים היו קשיים ראייתיים ועל כן, הגיעו הצדדים שם לענישה מתונה יחסית לתיקים שמתנהלים בבית המשפט המחוזי. עוד נטען שהנאשם ביקש להודות בתיק בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות, חסך בזמן שיפוטי יקר ומזמנה של התביעה ושל העדים. ב"כ הנאשם טען שעתירת המאשימה לעונש מופרזת לחומרא, הן בהיבט של מתחם העונש שבית המשפט מתבקש לקבוע, הן בהיבט של הבקשה להפעלת עונש המאסר המותנה כולו במצטבר, והן בהיבט של ההתנגדות לחפיפה מסויימת של עונשי המאסר זה לזה. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה ממנה עולה כי מתחם העונש בעבירה של החזקת נשק מסוג "קרלו" **מתחיל ב-8 חודשי מאסר** ואף הפנה לגזרי דין במסגרתם נדונו נאשמים שהורשעו בהחזקה של מספר כלי נשק לתקופות מאסר בנות 20 ו-22 חודשים. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם לגזור על הנאשם תקופת מאסר מידתית, להורות על הפעלת עונש המאסר על תנאי בן ה-8 חודשים שחציו ירוצה בחופף וחציו ירוצה במצטבר לעונש המאסר שיוטל בתיק זה, וכן לקבוע שמספר חודשי מאסר ירוצו בחופף לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם כיום.

ב"כ הנאשם הגיש פסיקה.

4. הנאשם בדברו האחרון הודה שטעה ואמר שמבין שעל טעויות יש לשלם. כמו כן, טען שהתנתק מאותם אנשים שגרמו לו לבצע את העבירות בתיק זה ובתיקים הקודמים ואמר שמתכוון לזנוח את דרך הפשע ולעבוד כנהג משאית.

דין והכרעה

5. הערכים החברתיים המוגנים בעבירה אותה ביצע הנאשם מוכרים וידועים היטב ועניינם שמירה על בטחון הציבור, על שלומו ועל הסדר הציבורי. במקרה שלפניי ניתן לומר שמידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים אינה מבוטלת. הנאשם החזיק נשק מסוג תת מקלע "קרלו", כשהוא עטוף בקפוצ'ון ומוסלק באחורי משאית. בחלק אחר של המשאית, בסמיכות לנשק, החזיק הנאשם מחסנית ובה 11 כדורי 9 מ"מ, כשהיא עטופה בחולצה. החומרה שבמעשה אינה מתמצית לעצם החזקת הנשק והתחמושת, אלא ממה שעלול היה להתרחש, דהיינו החשש הברור הוא שהנשק, אשר מוחזק שלא כדין, יתגלגל לידיים הלא נכונות וישמש לפעילות עבריינית שיש בכוחה להביא לפגיעה ממשית בערכים

המוגנים ולקפח את חייהם של חפים מפשע, או גרוע מכך, לידי מי שמבקש להוציא אל הפועל פעילות חבלנית עוינת. במקרה שלפני, לא הובררה עד תום סיבת החזקת הנשק וייעודו - האם להגנה עצמית, האם כאמצעי תקיפה, האם לצרכי סחר ומכירה, ולמי יועד. בנסיבות אלה, אין לדעת לאילו תוצאות הרסניות יכול היה אותו נשק שנפס על ידי המשטרה לגרום ולהביא - כל זאת כאשר אין לך חודש שעובר מבלי שאנו מדווחים בחדשות על פציעה של חפים מפשע, ולעיתים גרימת מוות, על ידי מי שמחזיק שלא כדין בכלי נשק ובתחמושת, במסגרת סכסוכי עבריינים, ארגוני פשע או סכסוכי חמולות.

6. הפסיקה קבעה -

"עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד" (ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן (19.1.14)).

ובהמשך אותו פסק-דין -

"הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות נשק, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה" (ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (5.6.2013)). אכן, 'המצאות בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עימו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם שירתיע באופן ממשי מהחזקת נשק בכלל ומשימוש בו בפרט' (ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (18.7.2013))."

וכן -

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה. למותר לציין כי אין בכך כדי לחתור תחת האופי האינדיבידואלי שבמלאכת הענישה, הנעשית כל

מקרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם" (ע"פ 1323/13 חסן ואח' נ' מדינת ישראל (5.6.13)).

לצד אלה, כאמור, הנחתה הפסיקה לתת את הדעת על סוג הנשק המוחזק, התכלית שלשמה הוא מוחזק, משך הזמן והסכנה הנשקפת ממנו -

"בבוא בית-המשפט לגזור את הדין בעבירה של החזקה ונשיאה של נשק עליו להתחשב בנסיבות שבהן באה לידי ביטוי החומרה המיוחדת שבעבירה. בין היתר, ייתן בית-המשפט דעתו על סוג הנשק המוחזק שלא כדין, על כמותו, על התכלית שלשמה הוא מוחזק ועל הסכנה המוחשית שיעשה בו שימוש" (ע"פ 1332/04 פס נ' מדינת ישראל (19.4.04)).

7. כאמור, במקרה שלפניי, נסיבות ביצוע העבירה היו חמורות - מדובר בנשק מסוג תת מקלע שפגיעתו רבה יותר מאקדח "רגיל"; לצד הנשק הוחזקה מחסנית טעונה בכדורים; לא ניתן הסבר על ידי הנאשם לסיבת החזקת הנשק והתחמושת ועל כן, לא ניתן לדעת מה עלול היה לעשות בו ולאילו ידיים יתגלגל.

8. עיון בפסיקה אליה הפנו הצדדים ובפסיקה נוספת הדנה במתחמי ענישה הנוגעים לעבירה של החזקת נשק שלא כדין מעלה כי הגם שהקו המנחה הוא החמרה עם מבצעי העבירות והטלת עונשי מאסר ממושכים, הרי שהמנעד רחב -

ת"פ (י-ם) 63000-01-18 **מדינת ישראל נ' זאיד** (17.5.18) - החזקת תת מקלע מסוג "קרלו", הודאה, נאשם נעדר עבר פלילי, מתחם ענישה 8-20 חודשים, נגזרו 8 חודשי מאסר.

ת"פ (כפ"ס) 46550-12-16 **מדינת ישראל נ' סולטאן** (4.2.20) - החזקת תת מקלע מסוג "קרלו", הודאה, נאשם נעדר עבר פלילי, מתחם 32-12 חודשי מאסר, נגזרו 12 חודשי מאסר. ערעור נדחה.

ת"פ (כפ"ס) 65958-12-15 **מדינת ישראל נ' חאג' יחיא** (21.6.17) - החזקת תת מקלע "קרלו", שני אקדחים, אחד טעון במחסנית ו-2 מחסניות, אחת מלאה ואחת ריקה, הודאה, הנאשם נעדר עבר פלילי, מתחם 36-18 חודשי מאסר, נגזרו 20 חודשי מאסר. ערעור נדחה.

ת"פ (מחוזי ת"א) 1647-05-15 **מדינת ישראל נ' אבו רמדאן** (21.2.16) - החזקת תת מקלע מאולתר ובו מחסנית, הודאה, נאשם נעדר עבר פלילי, מתחם 8-30 חודשי מאסר, נגזרו 12 חודשי מאסר.

ת"פ (מחוזי ב"ש) 53496-03-18 **מדינת ישראל נ' אבו עסא** (6.2.19) - החזקת נשק מאולתר אוטומאטי, הודאה, נאשם נעדר עבר פלילי, מתחם 36-15, נגזרו 18 חודשי מאסר.

9. נוכח הערכים החברתיים המוגנים, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, **אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-36 חודשי מאסר.**

10. **באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות** - אני נותן משקל לעובדה שהנאשם הודה בביצוע העבירה, הביע חרטה כנה והתנצל. כמו כן, אני נותן משקל לכך שהודאתו הביאה לחסכון בזמן שיפוטי יקר, חסכה מזמנה של התביעה ומזמנה של העדים. כמו כן, אני נותן משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם, להיותו אב ל-5 ילדים קטינים ולעובדה שלאחרונה נולדה לו בת אותה לא ראה עקב היותו נתון במאסר.

11. מנגד, לא ניתן להתעלם מהעובדה שהנאשם נמצא בתהליך של התדרדרות, כשהוא שב ומסתבך בביצוע עבירות פליליות חמורות (נשק וסמים), ושנשקפת ממנו סכנה לציבור - במרץ 2017 הוא נדון ל-36 חודשי מאסר בגין ביצוע עבירות של קשר לפשע (סחר בנשק) ונשיאת נשק. כמו כן, הוטלו עליו 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות נשק מסוג פשע; לאחר ששחרר ממאסרו, שב וביצע עבירה של גידול 50 ק"ג סם מסוכן מסוג קנבוס, בגינה נדון ביולי 2020 ל-15 חודשי מאסר; את העבירה מושא תיק זה ביצע כאשר תלויים ועומדים נגדו 8 חודשי מאסר על תנאי. כיום, נתון הנאשם במאסר בן 15 חודשים (מיום 21.7.20) בגין תיק הסמים.

12. נתונים אלה מביאים למסקנה כי יש למקם את עונשו של הנאשם מעל לתחתית מתחם העונש ההולם אותו קבעתי.

13. סעיף 58 לחוק העונשין קובע - **"מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות"**.

בענייננו, קשה למצוא טעמים מיוחדים לחפיפה מלאה או משמעותית של עונש המאסר על תנאי שיופעל לעונש המאסר שיוטל על הנאשם, שכן הנאשם שב וביצע, בתוך תקופת התנאי, עבירה דומה עד זהה לעבירה אותה ביצע בתיק הקודם, כאשר תקופת התנאי שהוטלה אינה בלתי מידתית. אם בכל זאת החלטתי לחפוף תקופה קצרה מתקופת התנאי לעונש המאסר שיוטל, הרי שאעשה כן על מנת לעודד את הנאשם לנתק קשריו העברייניים עם אחרים, כפי שהתחייב לעשות, וליתן לו הזדמנות להוכיח שהפעם אכן פניו לחי עבודה ומשפחה.

14. סעיף 45(ב) לחוק העונשין קובע - **"מי שנידון למאסר ולפני שנשא כל ענשו חזר ונידון למאסר, ובית המשפט שדן אותו באחרונה לא הורה שישא את ענשי המאסר, כולם או מקצתם, בזה אחר זה, לא ישא אלא עונש מאסר אחד והוא של התקופה הארוכה ביותר"**.

גם לענין סעיף זה, יש ליתן במסגרת גזר הדין הוראה בדבר נשיאת עונשי המאסר, שכן לא יתכן שהנאשם יישא את תקופת המאסר הארוכה מבין השניים שהוטלו עליו, וכך יצא שלא יישא בכל עונש בגין עבירת הסמים החמורה שביצע ובגינה נדון ל-15 חודשי מאסר. יחד עם זאת, היות וברור שלו היה הנאשם מצרף תיק זה לתיק שנדון בבית המשפט המחוזי הוא היה נדון לעונש אחד כולל אשר ודאי היה משכלל את כלל הנסיבות ומביא בחשבון "ניקוי שולחן" מצידו, ראיתי להורות על חפיפה מסויימת בין עונשי המאסר שהנאשם ירצה.

[לשיקולים השונים בהפעלת שיקול הדעת השיפוטי בשאלה אם להורות על חפיפה או צבירה של עונשים, וביניהם - אופי

המעשים; חומרת העבירות ונסיבות ביצוען; האם מתקיימת ביניהן זיקה הדוקה; ושיקולי גמול והרתעה, כאשר שיקול הדעת הפרטני מופעל באספקלריה של עקרון ההלימה - ראה ע"פ 7907/14 ואזנה נ' מדינת ישראל (22.2.15); רע"פ 3589/17 שמואל נ' מדינת ישראל (10.2.20).

15. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה בן ה-8 חודשים התלוי ועומד כנגד הנאשם מת"פ (מחוזי מרכז) 39850-07-16 (גזר דין מיום 30.3.17), כאשר 6 חודשים מתוכם ירוצו במצטבר לעונש המאסר שהוטל בס"ק א' וחודשיים ירוצו בחופף לו.

סה"כ ירצה הנאשם 26 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו - 6.2.20-3.2.20
21.7.20-28.2.20

אני קובע שמתוך עונש המאסר שהוטל על הנאשם בתיק זה, הוא ירצה 5 חודשי מאסר בחופף לעונש המאסר בן ה-15 חודשים אותו הוא מרצה כיום, והיתר במצטבר לו.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה הנוגעת לנשק.

מוצגים - נשק ותחמושת - להשמדה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט כסלו תשפ"א, 15 דצמבר 2020, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ובא-כוחו.